

ního zákona: »Žádný les nesmí se zpustiti, t. j. nesmí se v něm tak hospodařiti, aby tím nastalo nebezpečení, že by se v něm dříví dále nemohlo vychovávat...«); je proto správné, že připojen jest autentický text německý, z něhož se pozná pravý smysl ustanovení. Texty zákonů doplněny jsou nařízeními, vyhláškami a pod., jakož i judikaturou; sestavení rozhodnutí až do nejnovější doby jest vítati zvláště při zá-

konech honebních, kde četné judikáty seřazeny jsou do zvláštních skupin, vhodně titulky označených (na př. u § 18 honebního zákona českého, jednajícího o dražbě honitby, jest judikatura rozvržena ve skupiny: dražební podmínky, vypsání dražby, dražební akt, účastníci, podání, příklep, čistota dražby, naříkání a přezkoumávání dražby). K honebním zákonům připojeny jsou důležité vzorce. Koblížek.

Po časopisech.

Placení složenkou a žaloba.

V pečlivě redigovaném časopise »Deutsches Anwaltsblatt«, Liberec, uveřejňuje Dr. Krombholz úvahu »Zahlungen mit übersandtem Posterlagschein nach Ablauf der eingeräumten Zahlungsfrist«. Jak známo, zašle-li věřitel složenku, ustanovuje tím jako svého zmocněn poštovní spořitelnu a platba platí za vykonanou v den složení peněz u poštovního úřadu. Žaloba, podaná po tomto okamžiku, musí býti zamítnuta a věřitel odsouzen k útratám, i když věřitel nevěděl o složení peněz na složenku u pošty. Pisatel upozorňuje na to, že plná moc platí tak dlouho, dokud nebyla odvolána. Doporučuje proto, aby v upomínkách bylo vždy uvedeno příslušné upozornění, které si dovoluujeme poněkud pozměnit, asi takto:

»Žádám Vás, abyste dlužnou částku zaplatil přiloženou složenkou tak, abych byl nejpozději do.... poštovní spořitelnu vyrozuměn o tom, že mně byla připsána ve prospěch. Platy vykonané později uznávám jako platbu vykonanou na Váš vrub a došlou teprve dnem, kdy obdržím od poštovní spořitelny vyrozumění o dobropisu.«

Článek cituje příslušnou judikaturu a s jeho odůvodněním jest plně souhlasiti. Dlužník, který zaplatí zasláním složenkou později, neliberuje se okamžikem zaplacení u poštovního úřadu, nýbrž teprve dojitím dobropisu.

Útraty intervence při výkonu exekuce.

»Usus forensis« vyplývající z rozhodnutí nižších stolic, nyní uveřejňovaných, vzbudil všeobecný rozruch nejen pro svůj název, ale i pro svoji očividnou nespravedlivost a především slepou šablonovitost. Advokát Dr. Miloš Kučera z Prahy reagoval zvláštním článkem, který zasílá k uveřejnění České Advokacii a upozorňuje především na to, že provádí-li se mobilární exekuce bez intervence, jest většinou bezvýsledná, hlavně i proto, že vymáhající orgán spokojí se s jakoukoliv listinou, kterou mu exekut ukáže, aby vzal za osvědčeno, že věci patří třetí osobě. Intervenující věřitel by jistě trval na zabavení, když z listiny nabude podezření,

a) buď že obsahu listiny lze odporovati podle odpůřícího řádu,

b) nebo že z listiny sice vyplývá titul, avšak nikoliv tradice, jde-li o převod s exekuta na onu třetí osobu (Vážný 10.719, 13.075, 13.130, 13.224, 13.372, 14.591, 15.441).

Přimlouvá se za to, aby nad hranici bagatelní byly vždy útraty intervence při exekuci prisuzovány, pod hranici bagatelní tam, kde toho zvláštní okolnosti případu vyžadují.

Svědecká spolehlivost.

Soudcovské listy v č. 12 z r. 1937 otiskují ze Soudního úředníka č. 11 tuto příznačnou glosu: